

การตัดสินใจออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งทั่วไปปี พ.ศ. 2566 กรณีศึกษา ประชากรในพื้นที่อำเภอเมืองแพร่*

DECISION TO VOTE FOR MEMBERS OF THE HOUSE OF REPRESENTATIVES IN THE 2023
GENERAL ELECTION CASE STUDY : POPULATION IN MUANG PHRAE DISTRICT

กิตติกร กอบเงิน และ วลลภ พิริยววรรณะ

Kittikorn Gobngern and Wanlop Piriyawattana

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Suan Sunandha Rajabhat University

Email: kittikorn.ktk1992@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่องการตัดสินใจออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งทั่วไปปี พ.ศ. 2566 กรณีศึกษา ประชากรในพื้นที่อำเภอเมืองแพร่มีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งทั่วไปปี พ.ศ. 2566 กรณีศึกษาอำเภอเมืองแพร่ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ข้อมูลประชากรของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในพื้นที่อำเภอเมืองแพร่กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งทั่วไปปี พ.ศ. 2566 กรณีศึกษาอำเภอเมืองแพร่ โดยมีระเบียบวิธีการวิจัยคือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งทั่วไปปี พ.ศ. 2566 ในเขตพื้นที่อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ โดยถือเกณฑ์ผู้มีสิทธิเลือกตั้งอายุตั้งแต่ 18 ปี บริบูรณ์ขึ้นไป จำนวน 400 คน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ จำนวนร้อยละ ค่าเฉลี่ย One Way Anova (F-test), Pearson's product moment correlation coefficient ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งทั่วไปปี พ.ศ. 2566 กรณีศึกษา ประชากรในพื้นที่อำเภอเมืองแพร่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ มากที่สุดคือ ด้านคุณสมบัติผู้สมัคร รองลงมาคือ ด้านนโยบาย ด้านการรณรงค์หาเสียง /กลยุทธ์หรือวิธีการหาเสียงเลือกตั้ง และด้านพรรคการเมือง และ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งทั่วไปปี พ.ศ. 2566

คำสำคัญ: การตัดสินใจ; คะแนนเลือกตั้ง; สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้ง

* Received July 3, 2023; Revised September 22, 2023; Accepted October 4, 2023

ABSTRACT

This research article is part of a research study on the decision to vote for members of the House of Representatives in the general election of 2023. A case study of the population in the Mueang Phrae District area is intended to be studied. Factors affecting the decision to vote for members of the House of Representatives in the general election of 2023, a case study of Mueang Phrae District. and to study the relationship between the demographics of voters in the Mueang Phrae District area and factors affecting The decision to vote for members of the House of Representatives in the 2023 general election, a case study of Mueang Phrae District. The research method is The sample group used in the research included people who were eligible to vote for members of the House of Representatives in the 2023 general election in the area of Mueang Phrae District, Phrae Province, with the criteria for voters being 18 years of age and over, numbering 400. People Statistics used to analyze the data include percentage, average, One Way Anova (F-test), Pearson's product moment correlation coefficient. The results found that Factors affecting the decision to vote for members of the House of Representatives in the general election of 2023. A case study of the population in the Mueang Phrae District area. Overall, it is at a high level. When considering each aspect separately Can be sorted from highest to lowest as follows: The most important aspect is the qualifications of candidates, followed by the policy aspect and campaigning aspect. /Strategy or election campaign methods and political parties, gender, age, educational level and monthly income There is no relationship with the factors affecting the decision to vote for members of the House of Representatives in the general election of 2023.

Keywords; Decision; Electoral Vote; Members of the House of Representatives in the Election

บทนำ

ในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยประชาชนทุกคนถือเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยโดยแสดงการใช้อำนาจผ่านการเลือกตั้งผู้แทนของตนเข้าไปทำหน้าที่ในการบริหารกิจการบ้านเมือง รวมถึงการตัดสินใจหรือตัดสินใจตกลงในการดำเนินกิจการของรัฐ การเลือกตั้งจึงถือเป็นการหล่อหลอมเจตจำนง และแนวทางทางการเมืองของประชาชน เพื่อให้เกิดความชอบธรรมแก่ทุกคนในสังคม และเป็นเครื่องมือในการควบคุมการใช้อำนาจรัฐให้เป็นไปตามเจตนารมณ์โดยรวม เพื่อความผาสุกของทุกคนอย่างถ้วนหน้ากัน

ประเทศไทยถือได้ว่ามีประวัติศาสตร์ทางการเมืองของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยมาอย่างยาวนาน แต่อย่างไรก็ตามได้เกิดเหตุการณ์หยุดชะงักการพัฒนาของระบอบประชาธิปไตยมาโดยตลอดเช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นการรัฐประหาร การยกเลิกรัฐธรรมนูญ รวมถึงการทุจริตคอร์รัปชันที่เกิดขึ้นในทุกยุคสมัย แม้ประชาชนของประเทศจะมีส่วนร่วมในการปกครองประเทศผ่านการเลือกตั้ง แต่การเข้ามามีบทบาททางการเมืองของกองทัพและกลุ่มชนชั้นน่านี้อาจทำให้เจตนารมณ์ของประชาชนไม่สามารถแสดงออกได้เท่าที่ควรจะเป็น และหลังจากการรัฐประหารปี พ.ศ. 2557 รัฐบาลในขณะนั้นสามารถใช้อำนาจในการบริหารราชการแผ่นดินได้อย่างเต็มที่พร้อมวางแผนแนวทางในการบริหารให้เป็นไปได้อย่างต่อเนื่อง โดยได้จัดให้มีคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเพื่อร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 โดยจัดทำประชามติก่อน

การประกาศใช้รัฐธรรมนูญ และการทำประชามติในครั้งนั้นได้มีคำถามพ่วง 2 ข้อ คือ 1. การให้ความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญทั้งฉบับ 2. การให้ความเห็นชอบต่อบทเฉพาะกาล ในเรื่อง 5 ปีแรก นับตั้งแต่วันที่รัฐสภาชุดแรกตามรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ให้ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับการแต่งตั้งให้เป็นนายกรัฐมนตรี โดยให้เหตุผลถึงความต่อเนื่องของการปฏิรูปประเทศให้เป็นไปตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งร่างรัฐธรรมนูญได้ผ่านการทำประชามติ เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ. 2559 โดยมีผู้ลงคะแนนเสียงเห็นชอบร่างรัฐธรรมนูญทั้งฉบับร้อยละ 61.35 และเห็นชอบคำถามในบทเฉพาะกาลร้อยละ 58.07 จากร้อยละ 59.4 ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมด แต่การทำประชามติในครั้งนั้นก็ถูกสังคมวิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้างขวาง ในเรื่องของการปิดกั้นการแสดงความคิดเห็นด้านลบต่อร่างรัฐธรรมนูญ โดยมีการดำเนินคดีกับประชาชนหลายราย แต่ขณะเดียวกันผู้ที่สนับสนุนร่างรัฐธรรมนูญสามารถกระทำได้อย่างเปิดเผย และรัฐบาลมีการผลักดันอย่างต่อเนื่องที่ ในที่สุดรัฐบาลสามารถผลักดันให้การจัดทำรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ประกาศใช้สำเร็จ

ภายหลังที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ประกาศใช้ และมีการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2562 ก็ยังมีข้อกังขาถึงข้อบกพร่องของรัฐธรรมนูญ ที่มีการลดบทบาทของพรรคการเมืองในการควบคุม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) โดยรัฐธรรมนูญปี พ.ศ. 2560 มาตรา 114 ระบุว่า “สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ย่อมเป็นผู้แทนปวงชนชาวไทยไม่อยู่ในความผูกมัดแห่งอาณัติมอบหมาย หรือความครอบงำใด ๆ และต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติและความผาสุกของประชาชนโดยรวม” และมาตรา 124 ระบุว่า “ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาสมาชิกผู้ใดจะกล่าวถ้อยคำใดในการทางแถลงข้อเท็จจริง แสดงความคิดเห็นหรือออกเสียงลงคะแนนย่อมเป็นเอกสิทธิ์โดยเด็ดขาด”

จะเห็นได้ว่าในทางปฏิบัติ ส.ส. จะโหวตเหมือนหรือต่างกับพรรคการเมืองที่ตนสังกัดก็ได้ เพราะเป็นเอกสิทธิ์ส่วนตัวที่สามารถทำได้ เนื่องจากว่า ส.ส. เป็นผู้แทนที่มาจากการเลือกตั้งของ อย่างไรก็ตาม การที่ ส.ส. ต้องสังกัดพรรคการเมืองในการลงรับสมัครเลือกตั้ง การทำตามมติหรือข้อตกลงของพรรคก็เป็นสิ่งสำคัญ เพราะพรรคการเมืองเป็นสถาบันทางการเมืองที่รวบรวมไว้ซึ่งเจตนารมณ์และความต้องการของประชาชน และแสดงความต้องการนั้นผ่านการทำหน้าที่ของ ส.ส. ดังนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่ ส.ส. จะต้องเดินตามแนวทางการทำงาน นโยบาย และอุดมการณ์ของพรรคการเมืองที่ตนสังกัด ทั้งนี้ เมื่อรัฐธรรมนูญปี พ.ศ. 2560 ประกาศใช้ ส.ส. ที่ต้องการฝ่าฝืนมติพรรคการเมืองที่ตนสังกัด มักอ้างเอกสิทธิ์ของตน อ้างว่าทำตามเสียงประชาชน ทำให้หลายครั้งเกิดเหตุการณ์ ส.ส. โหวตสวนมติพรรคของตน จนเกิดเหตุการณ์พรรคการเมืองมีมติขับ ส.ส. ออกจากพรรค แต่ขณะเดียวกันนั้นรัฐธรรมนูญปี พ.ศ. 2560 มาตรา 101 (9) ระบุว่าสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะสิ้นสุดลง เมื่อพ้นจากการเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองที่ตนเป็นสมาชิกตามมติของพรรคการเมืองนั้นด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่า 3 ใน 4 ของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารของพรรคการเมืองและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรคการเมืองนั้น ในกรณีเช่นนี้ ถ้าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้นั้นมิได้เข้าเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นภายใน 30 วัน นับแต่วันที่พรรคการเมืองมีมติ ให้ถือว่าสิ้นสุดสมาชิกภาพ นับแต่วันที่พ้นสามสิบวันดังกล่าว จะเห็นได้ว่า ส.ส. ที่ถูกขับจะยังไม่พ้นสมาชิกภาพ ส.ส. ถ้าหาพรรคใหม่สังกัดได้ภายใน 30 วัน ดังนั้นห้วงเวลาที่ผ่านมาจึงเกิดการขับออกและโยกย้ายพรรคการเมืองของ ส.ส. อยู่เป็นระยะ ๆ ส่งผลให้ระบบการเมืองขาดเสถียรภาพเป็นอย่างมาก และเกิดช่องโหว่ให้มีการทุจริตต่อประชาชนเพิ่มมากขึ้น

ในส่วนของจังหวัดแพร่ สมาชิกสภาผู้แทนเมื่อเทียบตามสัดส่วนประชากรแล้ว มีได้ทั้งหมด 2 คน จาก 2 เขตเลือกตั้ง สถิติการใช้สิทธิเลือกตั้งย้อนหลัง 2 ครั้งล่าสุด อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยสูงกว่าร้อยละของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วประเทศ ดังนี้

ในปี พ.ศ. 2554 ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 366,265 คน ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวน 293,230 คน คิดเป็นร้อยละ 80.06 ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมด (ร้อยละของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วประเทศ เท่ากับ 75.03)

ในปี พ.ศ. 2562 ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 372,901 คน ผู้ใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวน 294,629 คน คิดเป็นร้อยละ 79.01 ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมด (ร้อยละของผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วประเทศ เท่ากับ 74.87)

โดยเมื่อย้อนไปในสมัย พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร จากพรรคไทยรักไทย ชนะการเลือกตั้ง ปี พ.ศ. 2544 และได้จัดตั้งรัฐบาล จังหวัดแพร่ก็เป็นฐานเสียงของเครือข่ายของพรรคไทยรักไทยมาโดยตลอด แม้จะมีการยุบพรรคและจัดตั้งพรรคใหม่หลายครั้ง ไม่ว่าจะเป็น พรรคพลังประชาชน พรรคเพื่อไทย และในปี พ.ศ. 2562 พรรคไทยรักษาชาติ ซึ่งถือเป็นกลุ่มเครือข่ายพรรคการเมืองฐานเสียงเดิมที่เตรียมจะลงสมัครรับเลือกตั้งในพื้นที่จังหวัดแพร่และเป็นที่คาดการณ์ของประชาชนโดยทั่วไปในพื้นที่จะมีสิทธิ์จะชนะการเลือกตั้งในทุกเขต แต่ก่อนจะมีการเลือกตั้งเพียงไม่กี่สัปดาห์ ศาลรัฐธรรมนูญได้มีมติเป็นเอกฉันท์ให้ยุบพรรคไทยรักษาชาติ พร้อมตัดสิทธิกรรมการบริหารพรรค ห้ามลงสมัครรับเลือกตั้ง จดทะเบียนจัดตั้งพรรคใหม่ หรือเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมืองเป็นเวลา 10 ปี ทำให้ประชาชนในพื้นที่ต้องมองหาพรรคการเมืองที่มีอุดมการณ์หรือเจตนารมณ์ไปในทิศทางเดียวกับที่ตนต้องการ และในที่สุดหลังจากการเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2562 ส.ส. ทั้ง 2 เขต ของจังหวัดแพร่ เป็น ส.ส. หน้าใหม่ สังกัดพรรคอนาคตใหม่ในขณะนั้น และเป็น ส.ส. ที่ไม่เคยลงสนามการเมืองมาก่อน ได้รับการไว้วางใจให้เป็นผู้แทนของประชาชนจังหวัดแพร่ แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2563 ศาลรัฐธรรมนูญมีมติให้ยุบพรรคอนาคตใหม่และตัดสิทธิกรรมการบริหารพรรค 10 ปี ห้ามลงสมัครรับเลือกตั้ง ห้ามเป็นกรรมการบริหารพรรคการเมือง และห้ามจดทะเบียนจัดตั้งพรรคการเมือง ส่งผลให้ ส.ส. พรรคอนาคตใหม่เดิมนั้น ต้องจัดตั้งและย้ายไปสังกัดพรรคการเมืองใหม่ คือพรรคก้าวไกล แต่มี ส.ส. พรรคอนาคตใหม่บางส่วนที่ไม่ได้ย้ายไปตามพรรคก้าวไกล แต่ย้ายไปสังกัดพรรคการเมืองชั่วคราวหรือฝักรัฐบาล และในจำนวนนั้นก็ได้มี ส.ส. ทั้ง 2 เขต ของจังหวัดแพร่ด้วย สิ่งที่เกิดขึ้นอาจส่งผลอย่างลึกซึ้งต่อทัศนคติทางการเมือง ความคิดเห็นการเมือง หรือความไว้วางใจทางการเมือง ของประชาชนในพื้นที่ และเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่กล่าวข้างต้น อาจทำให้มุมมองความคิดของประชาชนแต่ละคนเปลี่ยนแปลงไป บางคนอาจเบื่อหน่ายการเมือง มีความสนใจในการเลือกตั้งลดลง หรือในทางกลับกันอาจทำให้บางคนที่ไม่เคยสนใจการเมือง อาจหันมาสนใจใส่ใจการเลือกตั้งมากยิ่งขึ้น ด้วยความต้องการในการประกาศเจตนารมณ์ที่ชัดเจนผ่านลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

โดยนับจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นการทั่วไป ของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2562 เมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2562 จะทำให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 28 จะมีวาระการดำรงตำแหน่ง จนถึงวันที่ 23 มีนาคม 2566 ซึ่งครบ 4 ปี ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ และจะต้องจัดให้มีการเลือกตั้งใหม่ ภายในระยะเวลา 45 วัน โดยผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งต้องมีระยะเวลาในการสังกัดพรรคการเมือง ไม่น้อยกว่า 90 วัน อย่างไรก็ตาม หากมีเหตุการณ์ทางการเมืองอาจส่งผลให้รัฐบาลพลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา ตัดสินใจขอพระราชทานพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎรซึ่งจะต้องกำหนดวันเลือกตั้งใหม่ ในห้วงเวลาไม่น้อยกว่า 45 วัน แต่ไม่เกิน 60 วัน นับแต่วันที่พระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎรมีผลบังคับใช้ โดยในกรณีนี้ผู้สมัครรับเลือกตั้งจะต้องมีระยะเวลาในการสังกัดพรรคการเมืองเพียง 30 วันเท่านั้น และเมื่อวันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2566 คณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่อง จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและเขตเลือกตั้งของแต่ละจังหวัดสำหรับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็น

การทั่วไปครั้งแรกภายหลังประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 1) พุทธศักราช 2564 โดยจังหวัดแพร่ มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 430,669 คน สามารถคำนวณ จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ทั้งสิ้น 3 คน และจำนวนเขตเลือกตั้งได้ 3 เขตเลือกตั้ง ซึ่งเพิ่มขึ้นจากครั้งล่าสุด เมื่อปี พ.ศ. 2562 จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 2 คน และจำนวนเขตเลือกตั้ง 2 เขตเลือกตั้ง จึงอาจเป็นปัจจัยทำให้เกิดการตื่นตัวของประชาชนในพื้นที่ต่อการออกมาใช้สิทธิเลือกตั้งมากยิ่งขึ้น

จากความเป็นมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นหัวใจสำคัญในการเป็นการแสดงเจตจำนงของประชาชนในการเลือกตั้งตัวแทนของตนเองเข้าไปทำหน้าที่ในด้านนิติบัญญัติและการบริหารประเทศ การเลือกตั้งจึงเป็นกระบวนการค้นหาเสียงส่วนใหญ่ (Majority) ตามครรลองของระบอบประชาธิปไตยนับเป็นกระบวนการแสดงออกทางการเมืองของประชาชนที่สำคัญในระบอบประชาธิปไตย เพราะจะส่งผลถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในประเทศ ปัจจุบันบริบทของโลกได้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้ผู้คนมีแนวความคิดในเชิงเสรีนิยมมากขึ้น การสื่อสารที่ไร้พรมแดน รวมถึงการเข้าถึงข้อมูล การศึกษา และข่าวสาร ได้อย่างหลากหลาย อาจทำให้แนวความคิดที่จะนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจทางการเมืองหรือการเลือกตั้งเปลี่ยนไปจากแนวความคิดแบบเดิม ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการโดยรวมของประชาชนอย่างแท้จริง แต่ก็มีปัจจัยอื่น ๆ อีกไม่น้อย โดยเฉพาะเหตุการณ์ทางการเมืองในแต่ละวัน ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะต้องนำมาขบคิดอย่างถี่ถ้วน เพื่อให้คะแนนเสียงที่ลงไปได้ตรงความต้องการมากที่สุด ไม่สูญเสียไปไม่รู้สึเหมือนถูกเอาเปรียบ จึงเกิดเป็นประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนในการเลือกตั้ง ว่าประชาชนยังคงมีความสนใจในการเมืองหรือไม่ และให้ความสำคัญหรือมีส่วนร่วมที่ในการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมากน้อยเพียงใด ข้อมูลประชากร ด้านเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ รวมถึงความคิดเห็นต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็น คุณสมบัติของผู้ลงสมัคร นโยบาย พรรคการเมือง และการรณรงค์หาเสียง/กลยุทธ์หรือวิธีการหาเสียงเลือกตั้ง รวมถึงการรับสื่อในช่องทางต่าง ๆ นั้น มีปัจจัยสำคัญอะไรบ้างที่เป็นตัวกำหนดการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิจัยถึงการตัดสินใจออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2566 กรณีศึกษา ประชากรในพื้นที่อำเภอเมืองแพร่

วัตถุประสงค์ความวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2566 กรณีศึกษาอำเภอเมืองแพร่
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ข้อมูลประชากรของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในพื้นที่อำเภอเมืองแพร่ กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2566 กรณีศึกษาอำเภอเมืองแพร่

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งผู้วิจัยใช้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2566 ในเขตพื้นที่อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ โดยถือเกณฑ์ผู้มีสิทธิเลือกตั้งอายุตั้งแต่ 18 ปี บริบูรณ์ขึ้นไป ณ วันที่ 31 มกราคม 2566 เป็นต้นไป จำนวน 98,017 คน

2. กลุ่มเป้าหมาย

ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2566 ในเขตพื้นที่อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ โดยถือเกณฑ์ผู้มีสิทธิเลือกตั้งอายุตั้งแต่ 18 ปี บริบูรณ์ขึ้นไป จำนวน 400 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี โดยมีคำถามที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป คำถามมีลักษณะเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และคำถามถามเกี่ยวกับช่องทางการรับสื่อของผู้ตอบแบบสอบถาม มีการทดสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) และการหาความเชื่อมั่น (Reliability) และนำผลที่ได้จากการทดลองใช้ (try out)

ส่วนการเก็บรวบรวมข้อมูล ก็มี 1) ข้อมูลปฐมภูมิ 2) ข้อมูลทุติยภูมิ ส่วนสถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และ One Way Anova (F-test) โดยมี Pearson's product moment correlation coefficient ใช้หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างช่องทางการรับสื่อในช่องทางการรับสื่อต่าง ๆ กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของกลุ่มตัวอย่าง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2566 กรณีศึกษาอำเภอเมืองแพร่ มีดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2566 กรณีศึกษา ประชากรในพื้นที่อำเภอเมืองแพร่ โดยภาพรวม

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2566 กรณีศึกษา ประชากรในพื้นที่อำเภอเมืองแพร่	ระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง		การแปลผล
	$\bar{x}$	SD	
1. ด้านคุณสมบัติผู้สมัคร	4.21	0.570	มากที่สุด
2. ด้านนโยบาย	4.12	0.645	มาก
3. ด้านพรรคการเมือง	3.78	0.620	มาก
4. ด้านการรณรงค์หาเสียง	3.84	0.561	มาก
5. กลยุทธ์หรือวิธีการหาเสียงเลือกตั้ง			
รวม	3.99	0.490	มาก

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2566 กรณีศึกษา ประชากรในพื้นที่อำเภอเมืองแพร่ ของประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2566 กรณีศึกษา ประชากรในพื้นที่อำเภอเมืองแพร่ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการ

ตัดสินใจลงคะแนนเลือกตั้ง อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านคุณสมบัติผู้สมัคร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 รองลงมาอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านนโยบาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ด้านการรณรงค์หาเสียง/กลยุทธ์หรือวิธีการหาเสียงเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 และด้านพรรคการเมือง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ตามลำดับ

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ข้อมูลประชากรของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในพื้นที่อำเภอเมืองแพร่ กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2566 กรณีศึกษาอำเภอเมืองแพร่

เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งทั่วไปปี พ.ศ. 2566 กรณีศึกษา ประชากรในพื้นที่อำเภอเมืองแพร่ หมายถึง ประชากรในพื้นที่อำเภอเมืองแพร่ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สถานภาพสมรส อาชีพ และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งทั่วไปปี พ.ศ. 2566 กรณีศึกษา ประชากรในพื้นที่อำเภอเมืองแพร่ หมายถึง ประชากรในพื้นที่อำเภอเมืองแพร่ที่มีสถานภาพสมรสอาชีพ และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ ต่างกัน มีปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งทั่วไปปี พ.ศ. 2566 กรณีศึกษา ประชากรในพื้นที่อำเภอเมืองแพร่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้านมีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านคุณสมบัติของผู้สมัคร โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ มากที่สุดคือ มีความซื่อสัตย์ สุจริต รองลงมาคือ รู้จักเคารพและให้เกียรติบุคคลทุกระดับ ช่วยเหลืองานส่วนรวม มีมนุษยสัมพันธ์ดี ลงพื้นที่สม่ำเสมอ ไม่ปฏิบัติตนในทางเสื่อมเสีย มีไหวพริบบริบูรณ์ มีภาวะผู้นำ เป็นคนในพื้นที่ที่ลงรับสมัคร มีบุคลิกภาพดี ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า และเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักตามลำดับซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วินิจ ฝาเจริญ ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมการตัดสินใจไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในพื้นที่เลือกตั้งซ่อมเขต 8 จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมการตัดสินใจไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในพื้นที่เลือกตั้งซ่อมเขต 8 จังหวัดเชียงใหม่ ด้านคุณลักษณะของผู้สมัคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ด้านนโยบาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ มากที่สุดคือ แก้ไขปัญหาเสพติด รองลงมาคือปราบปรามการทุจริตอย่างจริงจัง รักษาพยาบาล ปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำ แก้ไขรัฐธรรมนูญ พัฒนาโครงสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานเพิ่มเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา และให้สวัสดิการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ ตามลำดับตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยงยุทธ พงศ์ศรี ที่ได้ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดปทุมธานี : ศึกษาในห้วงเวลา ปี พ.ศ. 2562 โดยผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดปทุมธานี ด้านนโยบายโดยรวมอยู่ในระดับมาก

3. ด้านพรรคการเมือง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ ดังนี้ มากที่สุดคือ บุคลากรในพรรคล้วนมีคุณภาพ รองลงมาคือ เป็นพรรคการเมืองที่ต่อสู้ในแนวทางประชาธิปไตย เป็นพรรคการเมืองที่มีชื่อเสียง เป็นพรรคการเมืองของคนรุ่นใหม่ เป็นพรรคการเมืองขนาดใหญ่ เป็นพรรคการเมืองที่มีผลงานดีในอดีตที่ผ่านมา หัวหน้าพรรคมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง เป็นพรรคที่เคยได้จัดตั้งรัฐบาลมาก่อน และเป็นพรรคการเมืองที่มีแนวทางอนุรักษ์นิยม ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะรัตน์ สนแจ้ง ที่ได้ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : ศึกษากรณีประชาชนกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2562 ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : ศึกษากรณีประชาชนกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2562 ด้านพรรคการเมืองโดยรวมอยู่ในระดับมาก

4. ด้านการรณรงค์หาเสียง/กลยุทธ์หรือวิธีการหาเสียงเลือกตั้ง โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ มากที่สุดคือ หาเสียงโดยนำเสนอนโยบายและผลงานที่ดีต่อประชาชน รองลงมาคือ หาเสียงโดยไม่ให้ข้อมูลด้านลบหรือใส่ร้ายของผู้สมัครที่เป็นคู่แข่ง เปิดเวทีปราศรัยตามจุดสำคัญ เคาะประตูบ้านลงพื้นที่อย่างทั่วถึงด้วยตัวเอง การใช้โซเชียลมีเดียในการรณรงค์หาเสียง เช่น เฟซบุ๊ก, ไลน์, ทวิตเตอร์, ยูทูบ และ ดิจิตอล ฯลฯ ใช้สื่อหาเสียง เช่น ใบปลิว แผ่นพับ โปสเตอร์ ป้ายคัทเอ๊าท์ ที่ดึงดูดสวยงาม เข้าใจง่าย ใช้รถแห่หาเสียงทุกเส้นทาง การปรากฏตนเป็นข่าวในสื่อต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอ และใช้สื่อบุคคลที่น่าเชื่อถือมาช่วยหาเสียง ตามลำดับ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะรัตน์ สนแจ้ง ที่ได้ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : ศึกษากรณีประชาชนกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2562 ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : ศึกษากรณีประชาชนกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2562 ด้านวิธีการหาเสียงเลือกตั้งโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

การวิเคราะห์ข้อมูลประชากรของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในพื้นที่อำเภอเมืองแพร่ที่แตกต่างกัน มีผลต่อการตัดสินใจออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรฯ ต่างกัน

1. เพศโดยภาพรวมไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งทั่วไปปี พ.ศ. 2566 กรณีศึกษา ประชากรในพื้นที่อำเภอเมืองแพร่ ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ถึงแม้จะมีเพศที่แตกต่างกันก็ไม่ทำให้ความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต่างกัน อาจเป็นเพราะในปัจจุบันทุกเพศได้เข้าถึงและรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ผ่านสื่อต่าง ๆ อย่างเท่าเทียมกัน ทำให้มีความคิดเห็นในการตัดสินใจในการเลือกตั้งไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของของ สุภี นະที ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการตัดสินใจในการเลือกตั้งของประชาชนแขวงบ้านพานถม เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก

2. อายุโดยภาพรวมไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งทั่วไปปี พ.ศ. 2566 กรณีศึกษา ประชากรในพื้นที่อำเภอเมืองแพร่ ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ถึงแม้จะมีอายุที่แตกต่างกันก็ไม่ทำให้ความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต่างกัน อาจเป็นเพราะในปัจจุบันทุกช่วงอายุสามารถเข้าถึงและรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ผ่านสื่อต่าง ๆ อย่างเท่าเทียมกัน ทำให้มีความคิดเห็นในการตัดสินใจในการเลือกตั้งไม่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วินิจ ฝาเจริญ ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมในการตัดสินใจไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในพื้นที่เลือกตั้งซ่อมเขต 8 จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกตั้งของประชาชนในพื้นที่เลือกตั้งซ่อมเขต 8 จังหวัดเชียงใหม่

3. สถานภาพสมรสโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งทั่วไปปี พ.ศ. 2566 กรณีศึกษา ประชากรในพื้นที่อำเภอเมืองแพร่ ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ประชาชนที่มีสถานภาพสมรสที่แตกต่างกันทำให้ความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต่างกัน อาจเป็นประชาชนแต่ละสถานภาพความต้องการที่จะให้ภาครัฐส่งเสริมและสนับสนุนแตกต่างกันออกไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภี นະที ศึกษาวิจัยเรื่องการตัดสินใจในการเลือกตั้งของประชาชนแขวงบ้านพานถม เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า สถานภาพสมรสมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในองค์กรบริหารส่วนตำบลแสนสาร อำเภอสตึก จังหวัดชลบุรี

4. ระดับการศึกษาโดยภาพรวมไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งทั่วไปปี พ.ศ. 2566 กรณีศึกษา ประชากรในพื้นที่อำเภอเมืองแพร่ ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ถึงแม้จะมีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันก็ไม่ทำให้ความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต่างกัน อาจเป็นเพราะในปัจจุบันทุกระดับการศึกษาสามารถเข้าถึงและรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ผ่านสื่อต่าง ๆ อย่างเท่าเทียมกัน และสามารถวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รับด้วยเหตุและผล ทำให้มีความคิดเห็นในการตัดสินใจในการเลือกตั้งไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุชิต นรารัตน์กุล ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนจังหวัดนนทบุรี : ศึกษากรณีการเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2562 ผลการวิจัยพบว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรี

5. อาชีพโดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งทั่วไปปี พ.ศ. 2566 กรณีศึกษา ประชากรในพื้นที่อำเภอเมืองแพร่ ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ประชาชนที่มีอาชีพที่แตกต่างกันทำให้ความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต่างกัน อาจเป็นประชาชนแต่ละสาขาอาชีพมีศักยภาพในการดำรงชีพต่างกัน รวมถึงมีความเดือดร้อนและความต้องการที่จะให้ภาครัฐส่งเสริมและสนับสนุนแตกต่างกันออกไป ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุชิต นรารัตน์กุล ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนจังหวัดนนทบุรี : ศึกษากรณีการเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2562 ผลการวิจัยพบว่า อาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก

6. รายได้ต่อเดือนโดยภาพรวมไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งทั่วไปปี พ.ศ. 2566 กรณีศึกษา ประชากรในพื้นที่อำเภอเมืองแพร่ ซึ่งไม่สอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ถึงแม้จะมีรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันก็ไม่ทำให้ความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต่างกัน อาจเป็นเพราะประชาชนที่มีรายได้แตกต่างกัน เมื่อต้องการพิจารณาการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ก็จำเป็นต้องเลือกบุคคลหรือพรรคการเมืองที่มีแนวทางการทำงานหรือนโยบายที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมเหมือน ๆ กันเป็นสำคัญ ทำให้มีความคิดเห็นในการตัดสินใจในการเลือกตั้งไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุชิต นรารัตน์กุล ที่ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนจังหวัดนนทบุรี : ศึกษากรณีการเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. 2562 ผลการวิจัยพบว่า รายได้ต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรี

7. ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งทั่วไปปี พ.ศ. 2566 กรณีศึกษา ประชากรในพื้นที่อำเภอเมืองแพร่ ซึ่งสอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในพื้นที่แตกต่างกัน

มีผลทำให้ความคิดเห็นในการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรต่างกัน อาจเป็นเพราะด้วยพื้นที่จังหวัดแพร่เป็นพื้นที่ที่มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรส่วนใหญ่เป็นผู้สมัครจากพรรคกลุ่มเดิม ๆ หรือมีแนวคิดอุดมการณ์เหมือน ๆ เดิม ทำให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ดั้งเดิม มีความคุ้นชินและผูกพันในการเลือกแบบเดิม ซึ่งอาจแตกต่างจากประชาชนในเข้ามาอยู่อาศัยที่หลังซึ่งไม่มีความผูกพันกับพื้นที่ ทำให้มีความคิดเห็นในการตัดสินใจในการเลือกตั้งแตกต่างกัน

ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ นงคริักษ์ ต้นเคน ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ผลการวิจัยพบว่า ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้าน ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการปรับปรุงให้เท่าทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะปัจจัยด้านนโยบายของพรรคการเมืองที่มีการเสนอแนวทางใหม่ ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในหลากหลายมิติ เช่น นโยบายเพื่อกลุ่มความหลากหลายทางเพศและนโยบายเกี่ยวกับเศรษฐกิจดิจิทัล เป็นต้น
2. สะท้อนถึงความต้องการของกลุ่มตัวอย่างได้มากขึ้น ควรดำเนินการศึกษาวิจัยแบบผสมผสานหรือทำการศึกษาเชิงคุณภาพควบคู่กันไปเพื่อให้ได้คำตอบและรายละเอียดเชิงลึกมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- นงคริักษ์ ต้นเคน (2558). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคำเตย อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ปิยะรัตน์ สนแจ้ง. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร: ศึกษากรณีประชาชนกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2562. (การศึกษาค้นคว้าอิสระ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกริก.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. (6 เมษายน 2560). ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม 134 ตอนที่ 40ก
- วินิจ ฝาเจริญ. (2563). พฤติกรรมการตัดสินใจไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในพื้นที่เลือกตั้งซ่อมเขต 8 จังหวัดเชียงใหม่. วารสารศึกษาศาสตร์ มมร, 8(1), 91-101.
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2561). การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ: สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- สิริพรรณ นกสวน สวัสดิ์. (2561). ระบบการเลือกตั้งเปรียบเทียบ (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: สยาม.
- สุกั นะที. (2564). การตัดสินใจในการเลือกตั้งของประชาชนแขวงบ้านพานถม เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร (สารนิพนธ์วิทยาการเมืองการปกครอง). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.